

Sosjale Joenit biedt hulp

EEN, OP DIT MOMENT nog slechts met wat houten tafels en stoelen en leeg verfspotten gestoffeerd pand aan het Haagse Westeinde vormt sinds enkele weken de huisvesting van de stichting Sosjale Joenit. Wat die stichting daar doet en waarom staat duidelijk omschreven in een open brief, die de Sosjale Joenit onlangs ondermeer zond aan de Haagse gemeenteraad, waar de inhoud overtuigend genoeg bleek voor subsidietoekenning.

„Voor velen is het niet meer normaal, dat een kinderrecht, Internaatopvoeder, voogd of maatschappelijk werker zonder meer de lakens kan uittelen. Mensen met macht moeten zich waar maken voor gezag. Als ze dat niet kunnen ontstaan er conflicten. Wij, van de Sosjale Joenit komen met veel jonge mensen in contact die in dergelijke konfliktsituaties verkeren. Ze hebben moeilijkheden met hun voogd of het Internaat waarin zij geplaatst werden. Die mensen willen wel helpen."

Achter: „Wij, van de Sosjale Joenit", gaat een groep schuil van zo'n veertig, veelal jonge, mensen die zich samen met de hulpverlening aan jongeren bezighouden. De meesten doen dat part-time; enkelen zijn als vaste krachten aan de Joenit verbonden. Twee van hen zijn Herman de Kler (34) en Jaap de Jong (33). Herman is sociaal werker en was voor hij bij de Joenit kwam negen jaar werkzaam in een internaat en bij de Rotterdamse Raad voor de Kinderbescherming. Dus, voor wie nog steeds vindt dat dat nodig is: wat hij nu scherp bekriftiseerd, heeft hij jarenlang



Woordvoerders van de sosjale joenit: „Hulpverlening",

met zijn eigen jeugd waargenomen.

Jaap heeft voor het sociaal werk geen officiële bevoegdheid („Wat ik ben? Eigenlijk niets."). Wel is hij vanaf het prille beginstadium bij de Joenit betrokken. Daarin uit zijn mond iets over de voorgeschiedenis. „Begin vorig jaar namen een aantal Haagse jongeren het initiatief om iets te gaan doen voor mensen uit hun eigen streek, die duidelijk met problemen zaten. Aanvankelijk betekende dat voornamelijk alreest-werk, wat in de zomer veel contacten met strandslapers opleverde. Uit die contacten bleek dat er in Den Haag naast de bestaande instanties dringend een speciale hulp- en dienstverlening voor jongeren nodig was."

De groep vrijwilligers, inmiddels als Sosjale Joenit georganiseerd, kon die hulpverlening bij gebrek aan goede

huisvesting nauwelijks uitbrengen. Toch werd men de afgelopen maanden al met tal van problemen gekonfronteerd. Herman de Kler: „Naast de mensen met problemen over drugs, geslachtsziekte, abortus, komen er steeds meer jongeren bij ons die zich willen onttrekken aan het gezag van een voogd of internaat, dat van hogerhand is opgelegd. Omdat ze zijn weggelopen durven ze niet bij de Raad voor de Kinderbescherming aan te kloppen. Wij proberen ze steeds vaker te stellen in een omgeving die rust geeft, meestal in een gezin."

Uitspraken van de rechterlijke macht, zoals van de kinderrecht, legt de Sosjale Joenit daarbij zonder meer naast zich neer. Tot grote verassing van de Joenit mensen zelf is de Haagse kinderpolitie echter uiterst tolerant. Op

springactiviteiten worden veelal gesteakt wanneer de Joenit doorgeeft dat de gewenste minderjarige zich bij haar heeft gemeld, ook wanneer zij, op verzoek van de betrokkene, weigert de nieuwe verblijfplaats bekend te maken. Want welke pressie vult bullenaf ook wordt uitgeoefend, voor de Sosjale Joenit staan de wensen van de minderjarigen zelf steeds centraal. Dat is, zegt Herman de Kler ook het meest fundamentele verschil met de officiële instanties: „Door de huidige wetgeving is de minderjarige als het ware vogelvrij."

Hij heeft geen inpraak als over zijn lot wordt beschikt en mist elke beroepsmogelijkheid. Slachtoffers van dit monno in de wel vinden een dagelijks tot middernacht geopend toevluchtsoord bij de Sosjale Joenit, die naarstig zoekt naar meer gezinnen die

„uit verstandelijke en niet uit emotionele" overwegingen een minderjarige willen opvangen.

Maar de Joenit wil meer zijn dan een toevluchtsoord alleen. Sterker nog, zij zou haar werk, in de formulering van Herman de Kler als „zinloos en kwalijk" beschouwen als het slechts zou leiden tot het bijhouden van de scherpe kantjes van het bestaande intolerante patroon. Daarom wil de Joenit aan het sociaal werk ook steeds de sociale actie verbinden door aan de hand van individuele gevallen de nood van een categorie of groep in de samenleving in de publiciteit te brengen.

Herman de Kler: „Wij willen een bijdrage leveren tot fundamentele veranderingen in deze maatschappij. Daarom verlenen wij niet alleen individuele hulp, maar zullen wij ook als dat nodig is artikelen en protestbrieven schrijven of met demonstratieborden de straat opgaan." Elke groepering die de doelstellingen van de Joenit ondersteunt en de goedkeuring van de Plenaris Sosjale Joenit vergadering kan wegdragen, zal bij het ruime pand aan het Westeinde niet langvergeefs aankloppen.

MIRJAM BARTELSMAN



Onder redactie van
PAUL WITTEMAN